

Uchwała komisji habilitacyjnej

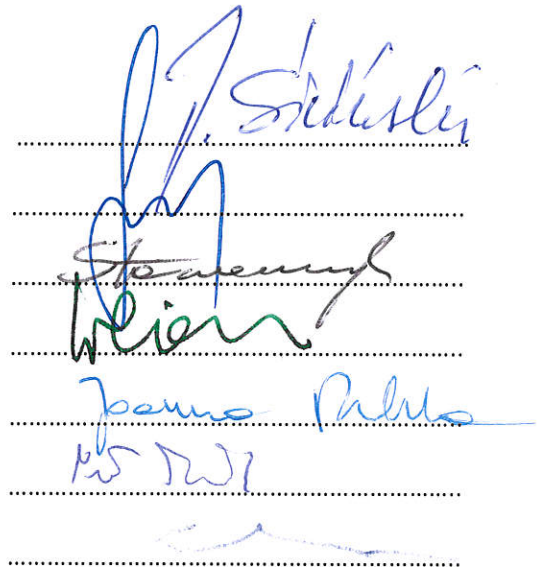
powołanej w dn. 17 października 2016 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r., nr 65, poz. 595, z późn. zm.) **w sprawie wniosku o nadanie dr. Piotrowi Skórcie stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.**

Komisja na posiedzeniu w dn. 13 stycznia 2017r., w pełnym składzie działając zgodnie z ww. ustawą, w oparciu o rozporządzenie MNiSW z dn. 30 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2015 r., poz. 1842), stosując kryteria zawarte w rozporządzeniu MNiSW z dn. 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) **pozytywnie opiniuje i popiera wniosek o nadanie dr. Piotrowi Skórcie stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia. W jawnym głosowaniu wszyscy członkowie komisji jednomyślnie poparli ten wniosek (7 razy TAK).**

Integralną częścią uchwały jest załącznik nr 1, stanowiący jej uzasadnienie.

Komisja w składzie:

1. prof. dr hab. Jacek Siniński – przewodniczący komisji
2. prof. dr hab. Lech Stempniewicz – recenzent komisji
3. prof. dr hab. Tadeusz Stawarczyk – recenzent komisji
4. prof. dr hab. January Weiner – recenzent komisji
5. dr hab. Joanna Rutkowska – członek komisji
6. dr hab. Paweł Brzęk – członek komisji
7. prof. dr hab. Mariusz Cichoń – sekretarz komisji

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

przekazuje niniejszą uchwałę Dziekanowi Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Kraków, 19 stycznia, 2017 r.

Załącznik nr 1
stanowiący
uzasadnienie uchwały komisji habilitacyjnej
w sprawie wniosku o nadanie dr. Piotrowi Skórcie
stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biologia

Przedmiotem ocen, stanowiących podstawę do sformułowania opinii, było osiągnięcie naukowe w ujęciu ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2011 r., nr 84, poz. 455 z późn. zm.), a także ogólny dorobek naukowy, dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny Habilitanta.

Sylwetka Kandydata

Dr Piotr Skórka ukończył studia magisterskie w 2001 roku na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego na kierunku biologia i w tym samym roku rozpoczął studia doktoranckie, a w 2008 roku uzyskał stopień doktora nauk biologicznych na tym samym Wydziale. W latach 2008-2009 pracował jako asystent, a następnie jako adiunkt w Instytucie Ochrony Przyrody PAN. Przez kolejne dwa lata pracował jako adiunkt w Instytucie Zoologii Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Następnie odbył półtoraroczny staż w Instytucie Nauk o Środowisku UJ i dwumiesięczny staż w Conservation Sciences Group Uniwersytetu Cambridge. Po tych stażach wrócił na Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu. Od 2014 roku do chwili obecnej pracuje jako adiunkt w Instytucie Ochrony Przyrody PAN w Krakowie.

Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół zagadnień ekologii ewolucyjnej, ekologii krajobrazu i naukowych podstaw ochrony przyrody, przede wszystkim ptaków. Do tej tematyki należy zestaw publikacji przedstawiony jako osiągnięcie habilitacyjne.

Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe dr Piotr Skórka przedstawił monotematyczny cykl pięciu publikacji opatrzonej wspólnym tytułem „**Biologia ekspansywnej populacji mewy białogłowej *Larus cachinnans* w Polsce**”. Cykl ten obejmuje pięć oryginalnych prac opublikowanych w bardzo dobrych czasopismach z listy *Journal Citation Reports (JCR)*, takich jak *Journal of Biogeography*, *Landscape Ecology*, *Population Ecology* (dwie prace). Publikacje te pochodzą z lat 2009-2014 i wszystkie są wieloautorskie: w czterech dr Skórka

jest pierwszym, a w jednej ostatnim autorem. W przypadku jednej publikacji dr Skórka ocenia swój wkład w jej powstanie na 20%, a w pozostałych na 70%.

Komisja podkreśla, że zgłoszone osiągnięcie stanowi oryginalny, znaczący wkład Habilitanta w rozwój wiedzy z dziedziny ornitologii. Dowodzi wysokich umiejętności Habilitanta zaplanowania i realizacji długoterminowych badań, sprawnej analizy danych oraz umiejętnej interpretacji uzyskanych wyników. Komisja jest przekonana o dużej dojrzałości naukowej Habilitanta i jego bardzo dobrym przygotowaniu do samodzielnej pracy naukowej.

Ocena ogólnego dorobku naukowego

Pod względem tematyki badawczej zainteresowania Habilitanta są bardzo rozległe. Jego prace są wielotematyczne i obejmują zagadnienia z dziedziny entomologii, ornitologii, a także botaniki. Większość z nich ma odniesienia i pewne rekomendacje dla ochrony przyrody. Prace stanowią ważny wkład w rozwój tematyki takiej jak ekologia metapopulacji, ochrona bioróżnorodności, biologia gatunków, behawioralne aspekty dynamiki populacji, czy ekologia inwazji.

Łączny dorobek naukowy kandydata obejmuje 90 publikacji, w tym 70 prac oryginalnych opublikowanych w czasopismach z listy JCR. Godnym uwagi jest fakt, że aż 62 z nich zostały opublikowane po uzyskaniu stopnia doktora, a także wysokie tempo publikacji (średnio 8 prac na rok!). Sumaryczny *impact factor* dla dorobku Habilitanta wynosi aż 193,2. Publikacje te były cytowane 603 razy (bez autocytowań), indeks Hirscha wynosi 15. Komisja zwraca uwagę, że są to wartości imponujące, zważywszy na stosunkowo młody wiek Habilitanta (doktorat w 2008r). Sumaryczna liczba punktów MNiSW wynosi 2444, w tym 1839 po uzyskaniu stopnia doktora. Habilitant był autorem lub współautorem 29 doniesień konferencyjnych, głównie międzynarodowych. Brał także udział w stażach zagranicznych (Wielka Brytania, Niemcy), choć nie były to staże długoterminowe (najdłuższy z nich trwał 2 miesiące). Długoterminowy staż odbył natomiast w kraju, w Instytucie Nauk o Środowisku UJ (1,5 roku). Także Jego zatrudnienie na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu można uznać za formę stażu długoterminowego. Habilitant zrecenzował aż 60 prac przedłożonych do liczących się międzynarodowych czasopism naukowych oraz wykonał liczne recenzje projektów naukowych. Był członkiem panelu NZ w Narodowym Centrum Nauki, a także recenzentem i ekspertem zaproszonym do współpracy przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Do recenzowania projektów badawczych został też zaproszony przez Czeską Fundację Naukową. Sam kierował trzema projektami naukowymi z NCN i jednym projektem zamawianym. Uzyskał także stypendium w ramach programu START Fundacji na rzecz Nauki Polskiej oraz stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców.

Powyższe zestawienie wskazuje, że dr Skórka jest badaczem mocno rozpoznawalnym w międzynarodowym obiegu informacji naukowej, a jego ogólny dorobek naukowy można uznać za wybitny, zważywszy na to, że jest jeszcze bardzo młodym badaczem. Komisja podkreśla, że dorobek naukowy habilitanta zdecydowanie przekracza wartości progowe w postępowaniach habilitacyjnych reprezentowanej przez niego specjalności i że należy uznać przedstawiony dorobek jako wyróżniający się zarówno pod względem jego wielkości jak i merytorycznej zawartości.

Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego

Dr Skórka zajmował się dydaktyką głównie w okresie pracy na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Prowadził zajęcia z ekologii, podstaw biologii, zoologii systematycznej, kynologii i zmian klimatu. Był promotorem 3 prac licencjackich i 3 prac magisterskich. Można zatem stwierdzić, że Habilitant ma pewne doświadczenie dydaktyczne. Dorobek organizacyjny Habilitanta komisja uznaje za wystarczający. Słabą stroną aktywności kandydata jest natomiast jego dorobek popularyzatorski.

Odniesienie do recenzji

Wszystkie trzy recenzje są bardzo pozytywne i kończą się wnioskiem o nadanie dr. Piotrowi Skórcie stopnia doktora habilitowanego. Recenzenci wysoko ocenili przedstawione osiągnięcia naukowe, zwracając uwagę na jego wysoki poziom formalny i duże wartości poznawcze. Ocenili je jako wnoszące istotny wkład do rozwoju ornitologii. Cały naukowy dorobek ocenili jako imponujący pod względem wielkości i siły oddziaływania. Przejawia się to także w wysokich wartościach wskaźników bibliometrycznych dorobku, zwłaszcza w liczbie cytowań prac kandydata, świadczących o znaczeniu wyników jego badań i w konsekwencji o jego pozycji naukowej w światowej społeczności ornitologów. Recenzenci zwrócili wszelako uwagę na kilka mankamentów dorobku, tj. na brak w osiągnięciu artykułu podsumowującego, brak dłuższego stażu zagranicznego i na niedostatki w dorobku popularyzatorskim.

Ocena końcowa

Komisja wysoko ocenia poziom merytoryczny zarówno osiągnięcia naukowego jak i pozostałej części naukowego dorobku. Pozytywnie, choć z drugoplanowymi zastrzeżeniami, ocenia także inne aspekty aktywności Kandydata. Zdaniem Komisji Habilitant jest dojrzałym, samodzielnym badaczem, a jego dokonania z nawiązką spełniają wymogi stawiane

kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, opisane w ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65 z 2003 r., poz. 595, z późn. zm.) i w rozporządzeniu MNiSW z dn. 30 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2015 r., poz. 1842), stosując kryteria zawarte w rozporządzeniu MNiSW z dn. 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1165).

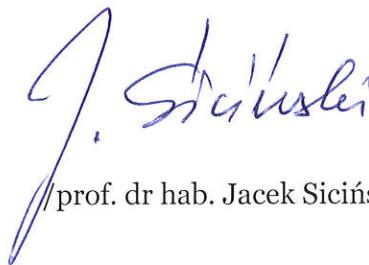
Komisja pozytywnie opiniuje i popiera wniosek Habilitanta o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Sekretarz komisji

/prof. dr hab. Mariusz Cichoń/

Przewodniczący komisji

/prof. dr hab. Jacek Siciński/

Kraków, 13 stycznia 2017r.